

- Kedves testvérek!

Gyönyörű ünnep a mai, amivel az egyházunk megajándékoz bennünket, Boldogságos Szűz Máriának szeplőtelen fogantatásának az ünnepe, ahol azt ünnepeljük, hogy Mária Jézus Krisztusnak, a világ megváltójának, az Ő fiának az érdemeiért mentes volt élete első pillanatától a bűntől, az áteredő bűntől és a személyes bűnöktől is. A megváltás ünnepét üljük. Ennek egy első gyümölcsét látjuk Mária fogadásában.

Az egyházat és bennünket is az a mondat vezérel az ünnepnek a megértésében, megközelítésében, amit Mária mondott az evangéliumban. Hogyan fog mindez történni? Mi pedig azt kérdezzük Hogyan történt mindez? Hogyan történt a megváltás? Hogyan történt Istennek az igazmondása, hűsége. Hogyan történt mindaz, hogy szeretnénk hinni Istennek a teremtő szándéka jó, ép, teljes, az ember javát szolgálja. Sőt, az ember az Ő teremtménye, az Ő képmása szabadságában, akaratában, lelkiismeretében, döntéseiben. Honnan a bűn a világban. S milyen az Isten, amikor mi emberek ezt tapasztaljuk.

Szeretnénk érteni azt is, hogy az Isten hogyan viselkedik velünk, akik a bűn terhe alatt görnyedtünk és ma is megérint bennünket a bűnnek a következménye, illetve a bűnnek a ténye. Hogyan viselkedik velünk? Az ember, aki tapasztalja a maga létét, az Istennek a gondviselését, aki találkozik Krisztussal és elismeri őt a világ megváltójának és személyes üdvözítőjének, rádöbben arra, hogy mind a bűn, mind az embernek a szabadsága, mind pedig Istennek a megváltása olyan titok, amit nem tudunk tetten érni. Nem tudjuk pontosan megragadni, mikor és hogyan történt, mi is valójában a lényege. De mindazokat az embereket, akik előttünk jártak a hitben, az vezérelte, hogy minden tapasztalat ellenére, vagy minden kétkedés, minden érteni akarás ellenére hitték azt, hogy az Isten jó, az Isten igaz, az Isten hűséges, az Isten betölti az ő ígését és Isten irgalmas minden emberhez. Irgalmas az Ő teremtményeihez.

Csak ez az a meggyőződés, ami bennünket megnyugtat Istenhez való viszonyunkban. Használunk képeket, használunk leírást, mivel kinyilatkoztatásról van szó, nyilván ez igazságot hordoz. De mégis mindannyiunk számára nem az értés lesz az ajándék, hanem a bizalmunknak, hitünknek a megerősödése. Bízunk az Istenben, akiről valljuk, hogy közelít az emberhez. A teremtés, a próféták, a jelek, a csodák által szólt az emberhez. Figyelmeztette az embert. Szövetséget kötött egy néppel. Ebben a

szövetségben Ő mindvégig hűséges és betölti az Ő hűségét. Szeretnénk tetten érni, mikor, hol történik ez, hogyan történt pontosan.

Isten észrevétlenül cselekszik a mi üdvösségünkért. S ezt a gyönyörű folyamatot látjuk Mária szeplőtelen fogantatásában közel jönni hozzánk. Megszületik az, aki majd világra szüli a világ megváltóját. Neki ugyanolyan tisztának kell lennie, mint a Fiúnak. Ugyanolyan szabadnak kell lennie, mint a Fiúnak. Ugyanolyan szegénynek kell lennie, mint a fiúnak. Hogyan fog mindez történni? Nem tudom. A Szentlélek működik. Nem tudom, hogyan történik, de legyen úgy, ahogyan te akarod.

És ebben a gesztusban örök időkre szólóan tanít bennünket Boldogságos Szűz Mária, ezért példa számunkra. Bízom az Istenben. Bizalommal akartuk érteni az életünket, s a mai ünnep elvezet ahhoz, hogy még nagyobb bizalommal forduljunk az Istenünkhöz. Mert Ő javunkat akarja, mert Ő munkálja az üdvösségünket. És éppen azt tudjuk csodálni és ünnepelni, hogy a szabad, a tiszta, a bűn nélkül való, a szegény ember be tudja fogadni Istennek az ígését. Máriára így tekintünk. Aki befogadta Isten ígését, őrizte azt, hordozta azt, elelmélkedett rajta és adta a világnak, amikor világra szülte Jézus Krisztust, a világ üdvözítőjét. Mária személyére egyházunk úgy enged tekinteni, mint a tisztaságra, az ígét befogadóra, az ígére való rámutatóra és úgy enged tekintenünk Máriára, mint menedékre, mint a reménynek az anyjára. Őbenne jött egész közel hozzánk Istennek a reménye, benne valósul meg Istennek az ígérete, ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé, s ő fejedre tapos.

Közel van a megváltásunk. A mai ünnep ebben akar bennünket részesíteni, a bizalmunkat erősíti. Példaként állítja elénk Boldogságos Szűz Mária személyét, mert ebben a gesztusban az Ő tisztaságában, az Ő ígére figyelésében, abban, hogy mindent Jézusért tesz, ebben a keresztény embernek a modelljét, példáját, magát az egyházat mutatja meg az egyházunk.

Ezért ezen az ünnepen tanulni szeretnénk Máriától. Mit jelent az ígére figyelni? Mit jelent el-elgondolkozni az Úr szaván? Mit jelent kimondani életünk sötét pillanatában is? Legyen úgy, ahogyan te akarod. Legyen nekem a te ígéd szerint. Máriától akarunk tanulni akkor is, amikor szokatlan dolgok vesznek körül bennünket, mintha az Isten nem úgy működné, ahogy mi szeretnénk volna.

De Isten igazmondó és Isten hűséges. Isten Máriában segítséget ad nekünk. Mária az egyház modellje, égi édesanyánk, segítők, segítségünk.

Sokszor egyházi körökben is megfogalmazunk ilyen mondatokat, ilyen állításokat, hogy valaki máriás lelketű, valaki meg kevésbé, vagy nem is, ez teljesen értelmetlen. Mária nélkül, Mária lelke nélkül nem tudjuk lelket Krisztusra irányítani. Mennyire fontos tőle tanulni. Mennyire jó, hogy ebben példák segítenek bennünket.

Hadd utaljak ilyen szempontból is nemrégiben boldoggá avatott Boldog Módi Mária Magdolnára és az ő Máriához való ragaszkodására. A mai napon arra is gondolunk, hogy éppen december 8-i ünnepen lett Mária kongregációnak a tagja. Hosszú készület után, elkötelezve magát a teljes önátadásra, amit később megtett és amit a vértanúságában megpecsételt. Milyen jó tudni arról - a néhány dokumentum segítségével róla,- hogy ő tudatosan akarta érteni Máriát, tudatosan akarta érteni, miért tárja elénk az egyház ilyen gazdagon. Tudatosan követte olyan tanulmányokkal, olyan olvasmányokkal, amelyek Máriát, mint az egyház anyját, mint a hit anyját mutatják be. S pontosan tudta és ebben is példát ad. Szeretett volna mindent érteni, de imádság nélkül ez csak egy pontig tud elvezetni bennünket. Bár küzdött vele, fokról-fokra megtanulta a rózsafüzér imádságot, mint Máriához, Márián keresztül pedig Jézushoz vezető utat. S mennyire jó olvasni azokat a rövid történeteket az ő életéből, amelyet lelki atyja írt le, hogy hogyan bátorította az általa nevelt lányokat Máriához való ragaszkodásra. Hogyan bátorította őket akkor, amikor nehézséget éltek meg, hogyan bátorította őket akkor és milyen szavakkal, milyen kedvesen említette Mária nevét, amikor a tanúságtételről beszélt a lányoknak, akiket tanított és nevelt. Milyen jó, hogy nehéz körülmények között rá tudunk tekinteni ilyen szempontból is egy példára.

Mi, akik az egyház gyermekei vagyunk, óhatatlan és szükségszerűen Máriás lelketűek vagyunk. Isten igéje miatt, a Szentlélek működése miatt. Azért, mert hordozzuk magunkban Istennek az igéjét, mert meg akarjuk cselekedni az Úrnak a kérését, parancsát, s mert hisszük azt mindvégig, hogy az Isten a maga irgalmával a mi üdvösségünket munkálja. Legyen ez a mai szép ünnep és az ünnepnek a tanítása segítségünkre adventi készületünkben is, hogy karácsonykor ez a titok még teljesebben tárulkozzék fel előttünk. Ámen.